

MARIJINO UZNESENJE

List Župe Uznesenja Blažene Djevice Marije –
Stenjevec

Br. 2 (96), ožujak 2022.

EVANĐELJE

1.KORIZMENA NEDJELJA, 6. ožujka 2022.

EVANĐELJE: Lk 4, 1-13

U ono vrijeme: Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana vodio pustinjom, gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo, te kad oni istekoše, ogladnje. A đavao mu reče: »Ako si Sin Božji, reci ovom kamenu da postane kruhom.« Isus mu odgovori: »Pisano je: 'Ne živi čovjek samo o kruhu'.« I povede ga đavao na visoko, pokaza mu odjednom sva kraljevstva zemlje i reče mu: »Tebi ću dati svu ovu vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. Ako se dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje.« Isus mu odgovori: »Pisano je: 'Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!'« Povede ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: »Ako si Sin Božji, baci se ovdje dolje! Ta pisano je: 'Anđelima će svojim zapovjediti za tebe da te čuvaju.' I: 'Na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.'« Odgovori mu Isus: »Rečeno je: Ne iskušavaj Gospodina, Boga svojega!« Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od njega do druge prilike. Riječ Gospodnja.

2.KORIZMENA NEDJELJA, 13. ožujka 2022.

EVANĐELJE: Lk 9, 28b-36

U one dane: Povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uzide na goru da se pomoli. I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem zablista. I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija. Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora imao ispuniti u Jeruzalemu. No Petra i njegove drugove bijaše svladao san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu uza nj. I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: »Učitelju, dobro nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu Iliji.« Nije znao što govori. Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. A glas se začu iz oblaka: »Ovo je Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!« I upravo kad se začu glas, osta Isus sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli. Riječ Gospodnja.

3.KORIZMENA NEDJELJA, 20. ožujka 2022.

EVANĐELJE: Lk 13, 1-9

U taj čas dođoše neki te javiše Isusu što se dogodilo s Galilejcima kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. Isus im odgovori: »Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih Galilejaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično propasti! Ili onih osamnaest na koje se -srušila kula u Siloamu i -ubila ih, zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.« Nato im pripovjedi ovu prisporobu: »Imao netko smokvu zasađenu u svom vinogradu. Dođe tražeći ploda na njoj i ne nađe pa -reče vinogradaru: 'Evo, već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. Možda će ubuduće ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'« Riječ Gospodnja.

Drugog ožujka ušli smo u korizmu. Korizmom Crkva obilježava priprevu za Uskrs, najvažniji kršćanski blagdan. Neposredno prije same korizme u crkvenim se listićima mogu naći brojni savjeti o tome što bismo mi to trebali napraviti u korizmi, odnosno kako bismo se mi to trebali pripremiti za Uskrs.

Korizma se prakticira praktično od nastanka Katoličke Crkve, a svoj današnji oblik poprimila je oko 325. godine, u vrijeme Nicejskog sabora. U samim počecima korizma je bila puno strože definirana, u smislu posta i nemrsa. Postoji nekoliko crkvenih zapisa koji govore kako se smjelo jesti samo jedan put na dan, u 15 sati ili navečer, te kako se nije smjelo jesti meso, jaja, mlijeko i sir.

Danas su post i nemrs poprilično drukčije regulirani, te su, usudio bih se reći, jednostavniji. Tako postiti znači najesti se samo u jednom obroku do sitosti, te po potrebi uzeti više manjih obroka, a nemrs označava samo uskraćivanje mesa i mesnih preradevina. Također, ovdje je važno naglasiti kako je zapovijedani post i nemrs samo dva dana u godini, na Pepelnicu i Veliki Petak.

Korizma ima dvostruki smisao: pokornički i krsni. Krsni se očituje ne samo u pripremi nekrštenih na krštenje već i pripremi cijele Crkve na spomen vlastitog krštenja u vazmenoj noći.

Pokornički smisao korizme očituje se kroz djela ljubavi, pokore i odricanja ugone. Papa Benedikt XVI. rekao je kako biti kršćaninom ne znači to jednom postati i ne težiti boljem, već konstantno rasti i razvijati se.

Nadalje, trajanje korizme je, kako svi znamo, 40 dana, a s brojem 40 su kroz Bibliju povezani i sljedeći događaji: opći potop trajao je 40 dana (Post 7,14), Mojsije je 40 dana boravio na Sinaju (Izl 24,18), 40 godina su Izraelci lutali pustinjom (Još 3,4), 40 dana Ilija je išao prema brdu Horeb (1 Kr 19,8), Niniva se trebala obratiti u 40 dana (Jona 3,4), 40

dana Isus provodi u pustinji (Mk 1,13;Mt 4,2; Lk 4,1) i 40 dana nakon uskrснуća Isus uzlazi na nebo (Dj 1,6-1).

Korizma se sastoji od šest nedjelja, a u liturgijskoj tradiciji Hrvata svaka nedjelja ima svoje ime:

- 1.Čista – jer dolazi odmah poslije Pepelnice (Čiste srijede)
- 2.Pačista – još i pračista, odnosno još čišća od prve, koja se naziva Čista
- 3.Bezimena – nije joj se davalo ime iz poštovanja prema Isusovoj mucu
- 4.Sredoposna – jer se nalazi na polovici korizmenog posta
- 5.Gluha – jer nema pratnje orgulja, pokrivaju se i slike i kipovi u crkvi, zastiru se križevi kako bi crkveni prostor izgledao jednostavno, a sve ususret mucu, smrti i uskrснуću Gospodinovu
- 6.Cvjetnica – još znana i kao Cvjetna, obilježava se čitanjem ili pjevanjem muke, a naziv je dobila zbog procesije s grančicama u spomen na Isusov ulazak u Jeruzalem.

Važno je naglasiti da su korizmene nedjelje lišene pokorničkog karaktera jer svaka nedjelja, pa tako i korizmene, ima pečat uskrснуća Gospodnjeg.

Ovo su temelji na kojima počiva korizma, a ono što svatko od nas treba doprinijeti, možda je i najvažniji i najznačajniji dio korizme. Naime, većina ljudi ima određene stvari koje voli i bez kojih ne može, stoga je preporučljivo tijekom ove korizme u tom pokorničkom smislu odreći se upravo nečega što je za nas značajno.

Tako, ako tko svaki dan konzumira kavu ili šećer, neka upravo proba tih 40 dana biti bez toga; iako se čini malo, vjerujte da će kome biti puno teže odreći se kave nego napraviti neku „veliku“ stvar.

To odricanje izgradit će karakter, a karakter nam je potreban ako želimo živjeti ispravno u svijetu kojem se naglasak stavlja na ovozemaljske užitke i materijalne stvari, dok bi cilj svakog kršćanina trebao biti nadilaženje toga – nazvat ću ga primitivno razmišljanje i način života – i služenje Bogu i zajednici na dostajan način.

Stoga probajte u ovoj korizmi naći neku stvar koja vam je jako draga, ili koju vam je inače teško učiniti, te ju napravite ili se odrecite određenog užitka.

Probajte imati više razumijevanja za svoju obitelj i prijatelje te poraditi na nekim dodatnim vještinama, poput čitanja ili čega sličnog. I za kraj, ako ne čitate i ne razmatrate Bibliju, krenite ove korizme.

Broj četrdeset ima značajnu ulogu u Bibliji. Polazimo od Isusova boravka kroz četrdeset dana u pustinji prije njegova javnog djelovanja. Tako se broj četrdeset često spominje u Bibliji, a njegova važnost leži u „promjeni“ koja slijedi nakon tog vremena, tako da taj broj trebamo promatrati u tom kontekstu „promjene“ koja će se dogoditi, a ima veliko značenje u našem vjerničkom životu. Broj 40 predstavlja ideju promjene, kraj jednog i početak drugog ciklusa. Vrijeme liturgijske godine koje je Crkva odredila kao vrijeme pripreve za svetkovinu Uskrsa traje četrdeset dana.

Prema latinskom izrazu „quadagesima“ (četrdesetnica) i u hrvatskom se jeziku ono naziva korizmom. Broj 40 spominje se kod izraelskog naroda, koji je 40 godina lutao pustinjom dok ga Gospodin nije uveo u obećanu zemlju, a prema Svetom pismu i Krist je u pustinji proveo 40 dana i 40 noći prije početka javnog djelovanja. Stoga se kršćani pozivaju na 40-dnevnu pripravu za veliku svetkovinu Uskrsa. Izravna veza s vremenom koje je Isus proveo u pustinji poziva kršćane na djelovanje. U 40 dana korizme treba se pokrenuti, pomaknuti se s mjesta i učiniti dobro djelo. Nakon 40 dana posta i pokore svaki bi kršćanin trebao biti spreman za svojevršno „javno djelovanje“, s pogledom uprtim u novu stvarnost, u Božje kraljevstvo. Crkva poziva na češću molitvu i sudjelovanje u pobožnostima Križnog puta te na davanje milostinje.

Biblijski izvještaj o Isusovu boravku u pustinji, koji je slijedio odmah nakon Isusova krštenja na Jordanu, a donose ga Luka (4,1-13), Matej (4,1-11) i Marko (1,12-13), govori o tomu da je Isusa u pustinji kušao đavao. Naime, nakon 40 dana provedenih u postu, Isus je ogladnio. Đavao mu prilazi najprije s izazovom da kamenje pretvori u kruh i da jede, a na tu kušnju Isus odgovara da čovjek ne živi samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta. Nadalje mu đavao pokazuje sva kraljevstva zemlje, koja bi mu, navodno,

dao, samo ako mu se pokloni. Ali Isus odgovara starozavjetnom zapovijedi da se jedino Gospodinu Bogu treba klanjati i služiti mu. U trećoj kušnji davao poziva Isusa da se baci s Hrama, kako bi mu svi ljudi povjerovali da je Božji sin, no Isus ni ovaj put ne podliježe njegovu nagovaranju pa mu govori da ne treba iskušavati Gospodina, Boga svoga. Crkva se svake godine četrdesetodnevnom korizmom sjedinjuje s Isusovim Otajstvom u pustinji (KKC, br. 540).

Biblijski izvještaji vezani su uz broj 40 kao pokornički broj: toliko je dana trajao potop, Mojsije je na Sinaju bio 40 dana, isto toliko putovao je Ilija do Horeba, a 40 dana propovijedao je i Jona Ninivljanima da se obrate. Nakon ispunjenog vremena u znaku broja 40 događalo se Božje očitovanje!

Nakon vremena provedenog u pustinji, Isus se vratio u Galileju, gdje je započeo javno djelovanje. Pomalo čudno, jer se očekivalo da će Mesija djelovati u Jeruzalemu, u svetom gradu židovstva. A Isus izabire „poganski kraj“, i to kako bi se ispunilo pismo, kako veli evanđelist Matej. Prorok Izaija, naime, izrekao je svojevremeno čudno proroštvo o Galileji, koje nitko nije mogao razumjeti, a Isus mu daje ispunjenje: „Narod koji je u tmimi hodio svjetlost vidje veliku, onima što mrkli kraj smrti obitavahu, svjetlost jarka osvanu.“ Isus ide među ljude koji nisu najbolji Židovi, nisu uvijek bili vjerni Bogu, nego su im uglavnom bili draži novac, idoli i slava, a upravo je te prolazne stvari u sebi nadjačao Isus u pustinji. Ondje naviješta novu vladavinu, svijet novog čovjeka. Tu stvarnost Pavao opisuje riječima „staro uminu, novo, gle, nast!“ (2 Kor 5,17).

Korizma tehnički traje puna 44 dana, no kako korizmene nedjelje nisu pokornički dani, već su poput svih ostalih nedjelja dani slavlja, pokorničkih dana u Korizmi ima 38. Dodamo li tih 38 dana i Veliki Petak te Veliku subotu (jer su i oni dani molitve i posta, a nisu dio Korizme), dobivamo 40 pokorničkih dana od Pepelnice do samoga Uskrsa.

Od samih početaka priprava za svetkovinu Uskrsa sastojala se od jednog ili dva dana posta, o čemu početkom 3. stoljeća svjedoči Hipolit Rimski. Četrdesetodnevni vazmeni post prvi se put spominje 306. godine u tzv. Epistula canonica sv. Petra Aleksandrijskog, gdje se određuje da lapsi (kršćani koji su se tijekom Dioklecijanova progona od straha odrekli vjere) nakon tri godine javne pokore drže još jednu četrdesetnicu posta i molitvi kao pripravu za dan svoga pomirenja. Vrijeme 40-dnevne priprave za Uskrs pojavljuje se u rimskoj liturgiji od 4. stoljeća, a započinjalo je Prvom nedjeljom korizme.

Od 6. stoljeća početak korizme pomiče se na srijedu koja prethodi toj nedjelji. Toga su dana pokornici, a potom i ostali vjernici, primali pepeo kao znak ulaska u korizmenu pripravu za Uskrs. Od kraja 11. stoljeća pepeo se radio od maslinovih ili palminih grančica blagoslovljenih na Cvjetnicu prethodne godine. Pepeo označava ozbiljnost i pokoru, čime je obilježeno cijelo korizmeno vrijeme, te nadu u uskrsnuće. Ta se srijeda stoga naziva Pepelnica. Korizmeno vrijeme bilo je i ostalo vrijeme priprave katekumena za primanje sakramenata kršćanske inicijacije u Vazmenoj noći.

Korizma je, dakle, od samih početaka imala trostruko značenje: vrijeme neposredne priprave pokornika na pomirenje na Veliki četvrtak, vrijeme neposredne priprave

katekumena za sakramente inicijacije u Vazmenom bdijenju te vrijeme pripreve ostalih vjernika na vazmene blagdane.

Koliko traje Korizma? U liturgijskoj godini korizmeno razdoblje traje od Pepelnice do Velikoga četvrtka, to jest Mise večere Gospodnje kojom započinje Vazmeno trodnevlje, što potvrđuju Opće uredbe o liturgijskoj godini i kalendaru (br. 28), te Direktorij o pučkoj pobožnosti i liturgiji (br. 127.) U korizmeno vrijeme dakle spadaju i korizmene nedjelje, stoga ona ukupno broji 44 dana.

Zanimljivo, u vrijeme posljednje obnove kalendara (1969. god.) liturđičari su htjeli dokinuti Čistu srijedu, pa bi tako Korizma, kao što je to bilo u početcima, počinjala na Prvu korizmenu nedjelju i doista trajala 40 dana, no na izričitu želju pape Pavla VI. Čistu srijedu nije se diralo. Broj 40 stoga treba tumačiti simbolički, a ne doslovno. Iako Korizma završava na Veliki četvrtak, to ne znači kako prestaje i vrijeme pokore, posta i sabranosti, jer je Vazmeno trodnevlje sjajni vrhunac čitave liturgijske godine.

Naša korizma ponavljanje je Isusove Korizme, njegovih 40 dana pustinje, odricanja, molitve, posta, pokore. Korizma je poziv na obraćenje i vrijeme obraćenja. Obratiti se znači promijeniti svoj život, svoje biće tako da bude što sličnije biću i životu Bogočovjeka - Isusa Krista. Često se čuje: „Glavno je biti dobar čovjek.“ Ne, to nije ni glavno ni dovoljno. Kršćanin mora biti više nego „dobar čovjek“. On mora biti kao Bogočovjek, nastojati da se približi tom liku, tom idealu.

Crkva ponavlja riječi Gospodinove „Obratite se!“ Obratiti se znači: samog sebe nikada dovoljno dobroga, često dovoljno prljavoga i zloga staviti pred Isusa Krista, i vidjeti koliko mu sličimo. Promijeniti životni put, ići obrnuto nego idemo. Obratiti se znači pokušati odreći se svojih sebičnih zahtjeva i prohtjeva, nagona i sklonosti, svojih grijeha i lutanja ma koliko nas to stajalo.

Kroz sva stoljeća korizma je bila vrijeme kršćanske ozbiljnosti, i poziv da kršćanin ozbiljno provjeri svoje kršćanstvo. Da vrijeme korizme postane test izdržljivosti i zrelosti svakog pojedinog kršćanina.

KATEKIZAM KATOLIČKE CRKVE: VJERUJEM U USKRSNUĆE TIJELA

989 Čvrsto vjerujemo i čvrsto se nadamo, da će, kao što je Krist zaista uskrsnuo od mrtvih te živi zauvijek, isto tako pravednici poslije smrti zauvijek živjeti s uskrslim Kristom, i da će ih on uskrisiti u posljednji dan. Kao što je bilo njegovo, tako će i naše uskrsnuće biti djelo Presvetog Trojstva: Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih, oživjet će i smrtna tijela vaša po Duhu svome koji prebiva u vama (Rim 8,11).

Izričaj "tijelo" (doslovno "put", meso) označuje čovjeka u stanju slabosti i smrtnosti. "Uskrsnuće tijela" znači da poslije smrti neće živjeti samo duša, nego da će i naša "smrtna tijela" (Rim 8,11) oživjeti. Vjerovanje u uskrsnuće mrtvih bilo je bitna sastojnica kršćanske vjere od početka.

„Vjerujem da još nije došlo pravo vrijeme svetoga Josipa. Tek smo sada, poslije dvije tisuće godina, počeli nazirati nešto od otajstva u koje je uronjen.“

Sv. Josip Manyanet

Ovu rečenicu rekao je taj španjolski svećenik u 19. stoljeću, a ja smatram da je sada došlo vrijeme sv. Josipa. Neću pisati o svetom Josipu, tko je i što bio, jer svi to znamo. Sveti Josip nešto je puno više, on je bio čuvar i hranitelj svete Obitelji, ali ga se uvijek nekako stavljalo po strani. Bio je tih i pravedan i možda ga je zato Bog do danas nekako držao u skrovitosti. Ja sama sam pjevala 10 godina u zboru u župi svetog Josipa, a nisam ga uopće upoznala niti gajila pobožnost tom predivnom svecu, sve do prije nekoliko godina.

Mislim da živimo u vremenu u kojem se posebno štuje pobožnost prema sv. Josipu kao nikada do sada u povijesti Crkve. Uvijek je tu bilo svetaca koji su ga nekako u neko doba posebno stavljali u prvi plan. Jedna od najvećih štovateljica sv. Josipa svakako je sveta Tereza Avilska, koja sama zapisuje: Ja sam pak uzela za zagovornika i gospodara svetog Josipa i njemu sam se usrdno preporučila. Jasno sam vidjela – iz ove nevolje i iz drugih još većih, u vezi s čašću i duševnom pogibelji – da me je ovaj otac i moj gospodar izvukao s više dobra nego što sam ja od njega znala tražiti. Ne sjećam se dosad da sam ga išta molila što bi on propustio učiniti. Začuđujuća su stvar one velike milosti koje mi je Bog udijelio posredstvom ovoga blaženog Sveca. Kakvih me je samo opasnosti oslobodio, i tjelesnih i duševnih!

Čini mi se da je drugim svecima Gospodin dao milost da priteknu u jednoj nevolji, a ovome slavnom svecu (imam iskustva) da pritekne u svima. Gospodin nam hoće pokazati sljedeće: Kako je sv. Josipu bio podložen na zemlji – budući da ga je zvao ocem, a bio mu je hranitelj – mogao mu je zapovijedati i na nebu, te on čini što god od njega traži. To su doživjele, također iz iskustva, još neke druge osobe kojima sam govorila da se preporučite njemu, a puno je i onih koje doživljavaju ovu istinu iznova gajeći pobožnost prema njemu. Ima jedna predivna knjiga, koju bih svakako svima preporučila, Posveta Svetom Josipu, u kojoj piše da nije ni čudo da je baš sada došlo vrijeme svetoga Josipa. Ovo je vrijeme u kojem se brak i obitelj raspada, zlo neumorno napada i uspijeva uništiti obitelji i brakove jer nismo vjerni Bogu, nemamo pobožnost, Bog nam ne treba i sve rješavamo svojim snagama. Mijenjamo ustave, u kojima mijenjamo definiciju obitelji, definiciju muškarca, žene. Nerođenu djecu ubijamo, maloj djeci izvrćemo djetinjstvo iskrivljenim pogledima na svijet, učimo ih da je zlo dobro, a dobro zlo. Nikada u ljudskoj povijesti nije postojala ovakva zbrka i iskrivljavanje života i osobe.

Zadnja bitka između Boga i Sotone vodit će se preko obitelji i braka – riječi su to sestre Lucije dos Santos, vidjelice iz Fatime. Nažalost, nekako nismo daleko od ovoga vremena, ali da bi se Crkva mogla boriti protiv Sotoninih laži, potreban joj je sveti Josip.

Sveti Josip bio je glavar svete Obitelji, a nazivaju ga i još Strah zlih duhova. On je pravi i predani otac, onakav kakvog bi svako dijete trebalo imati, on je pažljiv i vjeran muž, onakav kakvog bi svaka žena trebala izmoliti. On želi biti duhovni otac sviju nas, on ima nevjerojatnu roditeljsku ljubav prema svima nama i želi da imamo što veću Božju prisutnost u svom životu. On je zauvijek povezan s Isusom, Marijom i svetom Crkvom. On je zaštitio svetu Obitelj i na taj način nam Bog pokazuje da je on zaštitnik svake obitelji. Zaštitit će svaku obitelj i naučiti nas kako biti vjerni Mariji i Isusu.

On nije samo zaštitnik svete Obitelji, On je zaštitnik umirućih, molimo ga za mirnu i sretnu smrt jer mi kao kršćani znamo da smrt nije kraj, već početak onog čemu se svi nadamo, vječnosti.

Stoga nas sveti Josip može naučiti kako biti poslušni Bogu i Božjoj providnosti, kako biti vrijedan i dobar radnik, kako u nedaćama i teškoćama života u šutnji i miru vjerovati svome Bogu, kako častiti Mariju na nevjerojatan čisti i predani način, kako Isusa voljeti, slušati Njegove riječi i ljubiti ga i kako u zadnjim trenucima ovoga života biti s Njim.

Posvetite se svetom Josipu, sav svoj život, obitelj, posao, misli, djela, ma apsolutno sve svoje što imate i vjerujte mi, nemojte se brinuti. On u jednoj šutnji i lakoći rješava sve probleme ljudi koji mu se utječu s velikom vjerom, a nikada baš nikada ne umanjuje u vašem srcu značenje Marije i Isusa.

Molite mu s posebnom radošću za čistoću svoju, svoje obitelji, svojih mladih, molite mu se majke za svoje sinove, da poput svetog Josipa izrastu u svete i prave muškarce, molite mu se za svoje kćeri da poput svetog Josipa mogu slušati i čuti Božji naum za svoj život, molite ga za stare i bolesne i na kraju molite ga za današnji svijet i izbjeglice jer je i on sam bio izbjeglica u Egiptu. Prošao je sve kušnje i teškoće u svom životu koji mnogi od nas prolaze i zato nas razumije i želi utješiti.

POSVETNA MOLITVA SVETOM JOSIPU

Sveti Josipe, ti brižni i sretni hraniteljju najsvetijeg Djeteta,
kojemu si bio djevičanski i zakoniti otac – budi i meni duhovni otac.

Rado ti se posvećujem i stavljam pod tvoju zaštitu.

Od sada te smatram svojim ocem i zaštitnikom,

a ti mene smatraj svojim djetetom

i daj da osjetim djelovanje tvoje moći i ljubavi.

Zato mi izmoli milost obraćenja i ustrajnosti u dobru.

Daj da budem dionik tvoje dobrote.

Sačuvaj u meni iskrenu i trajnu vezu s Bogom,

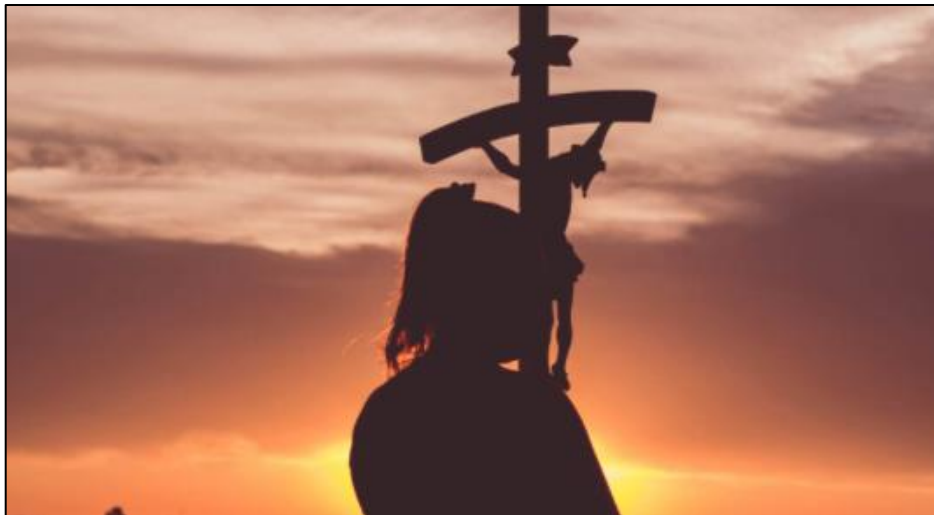
duševni mir, duboku poniznost srca, savršeno slaganje s voljom Božjom.

Izmoli mi strpljivost u poteškoćama, čvrsto povjerenje u Providnost Božju a,
iznad svega, goruću ljubav prema presvetim osobama Isusa i Marije.

O mili, blagi, strpljivi, ponizni i sveti Josipe,

uzmi nas sve za svoju djecu i budi nam uvijek dobar i vjeran otac.

KRIŽNI PUT

Križni put predstavlja jedno od najvećih otajstava naše vjere. Naime, u većini religija Boga se prikazuje kao svemoćno biće koje sve poteškoće i muke rješava jednim udarcem munje ili mača.

Međutim, mi kršćani imamo tu milost da svoga Boga možemo vidjeti poniženog, popljuvanog, zatajenog i izmučenog. Vidjeti da naš Bog i Spasitelj posustaje, tri puta pada, da mu je potrebna pomoć, u nama budi mnoga pitanja i nedoumice.

Zašto Bog to sebi dopušta? Zašto je Isus prošao kroz sve te muke kad je mogao u trenutku kraj sebe stvoriti cijelu 'legiju anđela'?

Isus, osim što nas je svojim križnim putem, svojom mukom i uskrsnućem otkupio, On nam je želio dati primjer. Ako On Isus, Sin Boga Živoga, svemoćan i veličanstven može pasti, onda možemo i mi. Smijemo si dopustiti pad, on nije sramota.

Važno je ono što dolazi nakon pada, a to je ono što je Isus napravio tri puta. Ustao je i nastavio hodati. Isto tako, Isus je tražio pomoć.

Zamislite kolika to ljubav mora biti kada Stvoritelj od svog stvorenja traži pomoć. Ako je Isus zatražio pomoć, tko smo onda mi da se pravimo savršeni i nedodirljivi?

Poniznost je velika milost i priznati da si slab put je prema tome da postaneš jača osoba.

Gledati bespomoćnog i izmorenog Isusa u nama ne bi smjelo pobuditi sažaljenje, nego odluku da ćemo dati sve što je u našoj moći da svoje životne križeve prihvaćamo dostojanstveno i s ljubavlju, kako je upravo On učinio. Jer breme je Njegovo lako, i jaram je Njegov sladak.

HUMANITARNA AKCIJA ZA POMOĆ UKRAJINI!

Novčani dar za pomoć Ukrajini možete darovati:

UPLATOM NA ŽIROMAČUN
HRVATSKOG CARITASA

- IBAN (PBZ): **HR0523400091100080340**
- svrha uplate: **žurne akcije u svijetu - Ukrajina**
- za uplate iz inozemstva **SWIFT (BIC) PBZGHR2X**

POZIVOM NA DONACIJSKI TELEFON
HRVATSKOG CARITASA

060 90 10

**(6,25 kn po pozivu,
PDV uključen)**

ŽUPNE INFORMACIJE

RADNO VRIJEME ŽUPNOGA UREDA: od utorka do petka: 9-11; 17-19

SVETE MISE: nedjeljom u 7:30, 9:30, 11, 12:30, 18:30

radnim danom u 7:30 i 18:30 (ponedjeljkom nema mise u 7:30)

KLANJANJE: svakoga četvrtka nakon večernje svete mise

VEČERNJA MOLITVA ČASOSLOVA: tijekom mise utorkom i petkom

SAKRAMENT ISPOVIJEDI: radnim danom pola sata prije svete mise

te svake nedjelje tijekom svetih misa

ZAJEDNICA MARIJINI GLASNICI: ponedjeljkom prije večernje mise

ZAJEDNICA MARIJINA LEGIJA: utorkom u 17 sati

ZAJEDNICA KURSILJO: utorkom nakon večernje mise

MINISTRANTSKI SUSRETI: do daljnjeg odgođeno

ZAJEDNICA PRIJATELJI MALOG ISUSA: svakog 25. u mjesecu poslije mise

Vijesti iz župe i ostale informacije potražite na župnoj mrežnoj stranici:
www.gospastenjevecka.hr

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA

Petkom i nedjeljom u korizmi pola sata prije večernje svete mise.

Listić izdaje: Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije – Stenjevec

Stenjevec 9, 10090 Zagreb – Susedgrad

Tel. i faks: (01) 3732-729; mob: 098/469-166

E-mail: gospastenjevecka@inet.hr

Web: www.gospastenjevecka.hr

Župnik: preč. Vjekoslav Meštrić

Listić uređuju: Neven Škrlec, Petra Mikulić, Ana Lipovac, Filip Fišić, Trpimir Stary,

Ksenija Čičak

Lektor: Jelena Ucović